



**PREZES  
URZĘDU OCHRONY  
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 30 maja 2022 r.

DIH-3.707.66.2022.AWS

**DECYZJA DIH-III/83/2022**

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r., poz. 735, z późn. zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706) oraz art. 93 ust. 2 w związku z art. 91 pkt 26 lit. c) ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2020 r., poz. 1893, z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji (nr PO.53.ZSE.27.2022.KS) Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Warszawie z dnia 6 kwietnia 2022 r. (nr akt kontroli: DO.8361.11.2022) na mocy której Panu Mirosławowi Miciukiewiczowi prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą: Mirosław Miciukiewicz Przedsiębiorstwo Handlowo-Ustugowe „MIGAEL” z siedzibą w Łochowie, wymierzono karę pieniężną w wysokości 5.000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) z tytułu niewykonania obowiązku informacyjnego określonego w art. 39 pkt 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, w należącym do ww. przedsiębiorcy sklepie ... w Ostrowi Mazowieckiej, Prezes Urzędu Konkurencji i Konsumentów - **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

**UZASADNIENIE**

W dniach 31.01 - 10.02.2022 r. inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Warszawie (zwanego dalej: „*Mazowieckim WIIH*” bądź „*organem pierwszej instancji*”), działając na podstawie upoważnień: nr DO-12/2022 z dnia 31 stycznia 2022 r. oraz nr DO-16/2022 z dnia 9 lutego 2022 r. przeprowadzili kontrolę w sklepie ... należącym do ww. przedsiębiorcy (zwanego dalej: „*stroną*” bądź „*stroną postępowania*”).

Zgodnie z art. 48 ust. 11 pkt 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r., poz. 162 ze zm.) (zwanej dalej: „*Prawem przedsiębiorców*”) nie zawiadomiono przedsiębiorcy o zamiarze wszczęcia kontroli, ponieważ kontrola została przeprowadzona na podstawie stosowanych bezpośrednio przepisów prawa Unii Europejskiej.

W toku kontroli ustalono, że kontrolowany przedsiębiorca jest dystrybutorem sprzętu elektrycznego i elektronicznego (prowadzi sprzedaż sprzętu elektrycznego różnych gabarytów np. telewizorów, lodówek, mikserów itp.). Czynności kontrolne przeprowadzono w obecności osoby upoważnionej do reprezentowania kontrolowanego przedsiębiorcy, na podstawie upoważnienia z dnia 31 stycznia 2022 r. dołączonego do akt sprawy.

W wyniku podjętych działań kontrolnych inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego WIIH stwierdzili, że kontrolowany przedsiębiorca, wbrew ciążącemu na nim obowiązkowi wynikającemu z **art. 39 pkt 2** ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym, **nie umieścił** w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży w Ostrowi Mazowieckiej, **informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu.**

W toku kontroli na podstawie art. 16 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r., poz. 1706) wydano żądanie w zakresie niezwłocznego usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości. Podczas trwania czynności kontrolnych osoba upoważniona do reprezentowania przedsiębiorcy uzupełniła brakujące informacje, tj. w dniu 31 stycznia 2022 r. przesłała pocztą elektroniczną fotografię zamieszczonej informacji, którą załączono do akt kontroli.

Szczegółowe ustalenia udokumentowano w Protokole kontroli (nr akt kontroli: DO.8361.11.2022), znajdującym się w aktach sprawy. Do niniejszego Protokołu kontrolowany przedsiębiorca nie zgłosił uwag.

W oparciu o zebrany materiał dowodowy, na podstawie art. 61 § 1 i § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r., poz. 735 z późn. zm.) (zwanej dalej: „*Kpa*”), Mazowiecki WIIH zawiadomieniem z dnia 8 marca 2022 r., (nr DO.8361.11.2022) poinformował ww. przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego, w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej określonej w art. 91 pkt 26 lit c) ww. ustawy za brak informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, umieszczonej w widocznym miejscu, w punkcie sprzedaży - tj. w sklepie w Ostrowi Mazowieckiej. Powyższe stanowi naruszenie art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym. Jednocześnie, w piśmie tym organ poinformował przedsiębiorcę m.in. o przysługującym mu, zgodnie z art. 10 Kpa, prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów w terminie 10 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego. Niniejsze zawiadomienie doręczono stronie w dniu 10 marca 2022 r.

Strona skorzystała z przysługującego jej prawa i w piśmie z dnia 14 marca 2022 r. poinformowała organ, że w sklepie w Ostrowie Mazowieckim, była umieszczona informacja o punktach zbierania zużytego sprzętu, zaraz po prośbie osób kontrolujących, aby uzupełnić kompletną informację. W załączeniu przesała informację jaka została umieszczona w sklepie z uzupełnionymi danymi. Nadmieniła ponadto, że w protokole kontroli zostało opisane, iż uzupełniono nieprawidłowości niezwłocznie po wydaniu żądania przez organ. Jednocześnie zwróciła się do organu o niekaranie oraz uznanie, iż poprawiła błędy po zwróceniu uwagi.

W dniu 6 kwietnia 2022 r. Mazowiecki WIH, działając na podstawie art. 91 pkt 26 lit. c), art. 93 ust. 2 ustawy o zużyтым sprzęcie elektrycznym oraz art. 104 Kpa, wydał decyzję (nr PO.53.ZSE.27.2022.KS), na mocy której przedsiębiorcy wymierzono karę pieniężną w wysokości 5.000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) za nieumieszczenie w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, co narusza art. 39 pkt 2 ww. ustawy. Niniejsza decyzja została doręczona stronie w dniu 11 kwietnia 2022 r.

W dniu 28 kwietnia 2022 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: „Prezesem UOKiK” bądź „organem drugiej instancji”) otrzymał za pośrednictwem Mazowieckiego WIH odwołanie od ww. decyzji. Nadmienić należy, że strona swoje odwołanie przesała zarówno do organu pierwszej instancji jak i do UOKiK. W piśmie tym opatrzonym datą 21 kwietnia 2022 r. strona skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości oraz wydanie decyzji odstępującej od wymierzenia kary pieniężnej i poprzestającej na pouczeniu strony. Podkreśliła, że w sklepie w Ostrowi Mazowieckiej została umieszczona informacja o systemie zbierania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego. W informacji dla klienta w pierwszym zdaniu zostały podane dane firmy, w której można zostawić sprzęt oraz adres siedziby firmy, który świadczy o możliwości zostawienia bezpłatnie zużytego sprzętu (Ostrów Mazowiecka jest filią firmy i również można zostawić w nim sprzęt). W ocenie przedsiębiorcy w informacji dla klienta wszystko zostało objaśnione zgodnie z ustawą z dnia 11 września 2015 r. o zużyтым sprzęcie elektrycznym i elektronicznym. W dalszej kolejności strona zacytowała art. 39 pkt 2 ustawy o zużyтым sprzęcie stwierdzając następnie, że w informacji dla klienta został umieszczony adres: ..., dodatkowo w trzecim odnośniku informacji dla klienta zostało napisane: *„Zużyty sprzęt można przekazać do zakładów przetwarzania lub punktów zbierania, do których należą między innymi Punkty Selektywnego Zbierania Odpadów Komunalnych organizowane przez gminy. Adresy punktów zbierania są udostępnione na stronach internetowych lub tablicach ogłoszeniowych urzędów gminy.”* Strona skarżąca poinformowała, że upoważniony pracownik sklepu w dniu 31 stycznia 2022 r. wskazał Paniom z kontroli informację dla klienta, do której nie miały zastrzeżeń, poza tym, że poprosiły o umieszczenie dodatkowego adresu punktu odbierania zużytego sprzętu. W związku z tym informację o następującej treści: *„Najbliższy punkt odbioru zużytego sprzętu: Zakład Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej Sp. Z.O.O Zakład Oczyszczania Miasta ul. ... Ostrów Mazowiecka, Gminny Punkt Zbiórki*

*Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego*”, dopisano jako ostatni odnośnik w Informacji dla klienta.

Przedsiębiorca w swoim odwołaniu podniósł również, że w art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie nie jest zapisane, że powinny być podane dokładne adresy punktów zbierania zużytego sprzętu oraz, że nie zostało zapisane również, iż musi to być kilka punktów, a w szczególności punkt gminny. Zgodnie z życzeniem Pań z PIH informacja została poprawiona w trakcie trwającej kontroli, gdyż uznały one, że powinien być dopisany dodatkowy punkt zbierania zużytego sprzętu.

Dodatkowo, przedsiębiorca uznał za niewłaściwe (niestosowne) karanie go sankcją o charakterze pieniężnym w kwocie 5.000 zł, ponieważ w informacji o systemie zbierania zużytego sprzętu umieścił informację o punkcie zbierania zużytego sprzętu oraz umieścił informację o udostępnionych danych na tablicy ogłoszeniowej w gminie Ostrowi Mazowieckiej.

Podmiot skarżący uznał również, że naruszenie prawa w jego przypadku było znikome, gdyż informacja dla klienta została poprawnie napisana i umieszczona w sklepie w Ostrowi Mazowieckiej, a dodatkowo zawierała informacje które wymagały Panie kontrolujące.

Na zakończenie przedsiębiorca stwierdził, że prowadząc działalność gospodarczą odbiera od klientów stary, zużyty sprzęt bezpłatnie, a pomimo tego został ukarany *zbyt dotkliwą* karą w wysokości 5.000 zł.

Do odwołania przedsiębiorca załączył kserokopie akt sprawy (tj. upoważnień do przeprowadzenia kontroli, Protokołu kontroli nr DO.8361.11.2022, decyzji nr PO.53.ZSE.27.2022.KS) oraz Informację dla klienta, która została umieszczona w sklepie w Ostrowi Mazowieckiej.

Pismem z dnia 6 maja 2022 r. Prezes UOKiK poinformował stronę o toczącym się postępowaniu administracyjnym w sprawie odwołania od decyzji (nr PO.53.ZSE.27.2022.KS) Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Warszawie z dnia 6 kwietnia 2022 r. (nr akt kontroli: DO.8361.11.2022) oraz o przysługującym mu prawie do zapoznania się z aktami sprawy i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów.

Strona skorzystała z przysługującego jej prawa i pismem z dnia 4 maja 2022 r. złożyła wyjaśnienia w niniejszej sprawie (data wpływu do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: 10 maja 2022 r.). W piśmie tym, zatytułowanym: „UZUPEŁNIENIE DO ODWOŁANIA OD DECYZJI NR PO.53.ZSE.27.2022.KS MAZOWIECKIEGO WOJEWÓDZKIEGO INSPEKTORA INSPEKCJI HANDLOWEJ Z DNIA 6 KWIETNIA 2022R” (przesłanym zarówno do Mazowieckiego WIiH jak i UOKiK), ponownie wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości oraz o wydanie decyzji odstępującej od wymierzenia kary pieniężnej i poprzestającej na pouczeniu. Poinformowała, że w firmie było kilka kontroli o takim samym punkcie kontrolnym, dotyczących:

- przestrzegania przepisów wynikających z art. 37 ust. 1,2,3;
- przestrzegania wymagań wynikających z art. 39 ustawy o zużytym sprzęcie;
- legalności prowadzonej działalności.

Zdaniem strony w każdym punkcie sprzedaży umieszczono informację o takiej samej treści w widocznym dla klienta miejscu, jak w Ostrowi Mazowieckiej. W informacji na stronie 1 zostały zawarte wymagania zgodne z art. 37 i 39 ww. ustawy. Podała, że po ostatnich kontrolach przeprowadzonych w firmie zostały sporządzone protokoły, w których jest jasno napisane, iż informacja dla klienta spełnia wymagania ustawy, a firma przestrzega przepisy wynikające z art. 37 oraz 39 ustawy o zużytym sprzęcie. W związku z tym, strona zwróciła się o wyjaśnienie dlaczego w piśmie organu stwierdzono nieumieszczenie informacji, skoro wszystkie informacje znajdowały się na jednej kartce. Według protokołu i odpowiedzi z PIH jest uwzględnione, iż znajduje się informacja poprawna do art. 37 ust. 1-3, a do art. 39 niestety nie została umieszczona. Strona stwierdziła, że nie rozumie jak to możliwe, skoro informacja jest jednostronna i znajduje się na jednej kartce.

Skarżący powołał się na wcześniejsze kontrole (przeprowadzone w innych placówkach handlowych których jest właścicielem) i zaznaczył, że w protokole po przeprowadzonej kontroli 17.08.2021 r. w Makowie Mazowieckim oraz 07.07.2021 r. w Łochowie zostało opisane, że informacja (taka sama jak w Ostrowi Mazowieckiej) spełnia wymagania ustawy, a z kolei w protokole z kontroli (DO.8361.11.2022) napisano, że nie spełnia. Stąd przedsiębiorca poprosił o wyjaśnienie przyczyny zaistniałej rozbieżności.

Do pisma uzupełniającego odwołanie strona ponownie dołączyła informację, która była umieszczona w sklepie w Ostrowi Mazowieckiej (gdzie kolorem żółtym oznaczono tekst dopisany po kontroli) oraz kserokopie protokołów z wcześniejszych kontroli, tj. z dnia 07.07.2021 r. oraz 17.08.2021 r. Strona ponownie podkreśliła, że wymierzona jej kara jest zbyt dotkliwa.

Dodatkowych dowodów i materiałów do sprawy nie wniesiono.

### **Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.**

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony postępowania jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Do zadań Inspekcji Handlowej, zgodnie z art. 87 ustawy o zużytym sprzęcie, należy kontrola przestrzegania przez dystrybutorów przepisów zawartych w art. 37 i 39 ww. ustawy. Przepis

wskazuje przy tym, że kontrola ta jest przeprowadzona na podstawie ustawy o Inspekcji Handlowej.

Stosownie do art. 39 pkt 2 ustawy o zużytych sprzęcie dystrybutor jest obowiązany do umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, a w przypadku udostępniania na rynku sprzętu za pomocą środków porozumiewania się na odległość - do przekazania tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu.

Zgodnie z art. 91 pkt 26 lit. c) ustawy o zużytych sprzęcie, kto wbrew przepisom art. 39 nie umieszcza w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, a w przypadku udostępniania na rynku sprzętu za pomocą środków porozumiewania się na odległość - nie przekazuje tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu, podlega karze pieniężnej w wymiarze od 5.000 zł do 500.000 zł (art. 92 pkt 5 ustawy o zużytych sprzęcie).

Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się: stopień szkodliwości naruszenia, rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu (art. 93 ust. 3 ww. ustawy).

Po przeanalizowaniu zebranych materiałów dowodowych, Prezes UOKiK uznał, że ustalenia kontroli przeprowadzonej przez Mazowiecki WIIH dały podstawę do stwierdzenia, że ww. przedsiębiorca nie wykonał ciążącego na nim obowiązku określonego w art. 39 pkt 2 o zużytych sprzęcie, tzn. nie umieścił w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży, w sklepie w Ostrowi Mazowieckiej informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu.

Powyższe dało podstawę do wymierzenia kary pieniężnej w oparciu o art. 91 pkt 26 lit. c), art. 93 ust. 2 ustawy o zużytych sprzęcie oraz art. 104 Kpa. Tym samym, działania Mazowieckiego WIIH były zgodne z prawem, a decyzja została wydana w sposób prawidłowy.

Skarżący przedsiębiorca w odwołaniu (oraz uzupełnieniu) wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji i wydanie decyzji odstępującej od wymierzenia kary pieniężnej i poprzestającej na pouczeniu. Zaznaczył, że informacja o systemie zbierania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego została umieszczona w sklepie w Ostrowi Mazowieckiej, a ponadto na prośbę Pań przeprowadzających kontrolę umieścił dodatkowy adres punktu zbierania zużytego sprzętu. Została poprawiona w tym samym czasie, w którym była kontynuowana kontrola. Ponadto, przedsiębiorca powołał się na wcześniejsze przeprowadzone w jego placówkach kontrole w zakresie przestrzegania przepisów ustawy o zużytych sprzęcie zaznaczając, że organ nie stwierdził żadnych nieprawidłowości i wskazał na rozbieżności pomiędzy obecnym protokołem z kontroli nr DO.8361.11.2022, a protokołem nr DS.8361.107.2021 oraz nr DO.8361.152.2021. Wyraził przekonanie, że wymierzona mu kara jest *zbyt dotkliwa*, a naruszenia prawa *znikome*.

Odnosząc się do powyższych argumentów strony, Prezes UOKiK stwierdza, że nie zasługują one na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że obowiązkiem przedsiębiorcy - dystrybutora, który udostępnia na rynku sprzęt elektryczny i elektroniczny, jako profesjonalnego uczestnika obrotu jest znajomość przepisów dotyczących jego działalności, jak również ich respektowanie. Przepisy te stwierdzają jednoznacznie, iż to przedsiębiorca ponosi odpowiedzialność za niezrealizowania obowiązków, jakie nakłada na niego ustawa o zużytym sprzęcie. Podmiot gospodarczy zobowiązany do stosowania prawa i w tym zakresie powinien tak zorganizować działalność placówki którą prowadzi, by nie doszło w niej do naruszeń aktualnie obowiązujących przepisów, zwłaszcza że przedsiębiorca ten jest doświadczonym podmiotem gospodarczym i swoją działalność prowadzi od 1 lipca 1992 r., czyli od niemal 30 lat. Podkreślić należy, że czynność umieszczania (wywieszania) wymaganych informacji dla klientów jest bowiem okolicznością **całkowicie zależną od przedsiębiorcy**.

Prezes UOKiK wskazuje dalej, że bez znaczenia w tym przypadku pozostaje fakt, że stwierdzone w toku kontroli uchybienia zostały usunięte w trybie bezzwłocznym, jeszcze w trakcie kontroli inspektorów reprezentujących Mazowieckiego WIIH. Kluczowe znaczenie ma bowiem fakt, że w pierwszym dniu kontroli, wymagane informacje, w zakresie o którym mowa w art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie, nie były dostępne dla konsumentów, co znajduje potwierdzenie w zebranych materiałach dowodowych. Celem ustawodawcy, przy tworzeniu niniejszych przepisów, było bowiem ułatwienie użytkownikom sprzętu pozbycia się, w prawidłowy sposób, odpadów w postaci zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, w tym również umożliwienie im dostępu do informacji o tym gdzie (i na jakich zasadach) mogą te odpady pozostawić. Przekazywanie informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu jest również bardzo istotna. Uzyskanie przez konsumentów powyższej wiedzy niewątpliwie przyczynia się do zwiększenia dbałości o stan środowiska naturalnego, poprzez ograniczanie pozostawienia zużytego, niepotrzebnego już sprzętu w miejscach do tego nieprzeznaczonych. Zatem, każdy dystrybutor sprzętu elektrycznego i elektronicznego przeznaczonego dla gospodarstw domowych, skoro podjął się prowadzenia tego rodzaju działalności, w widocznym miejscu, w punkcie sprzedaży sprzętu elektrycznego (elektronicznego) który prowadzi, powinien umieszczać wszystkie wymagane informacje, nie tylko te wymienione w art. 37 ust. 1-3, lecz również określone w 39 pkt 2 ww. ustawy. Zauważyć należy, że w niniejszej sprawie przedsiębiorca wprowadził uzupełnił brakujące informacje, jednakże nastąpiło to dopiero w następstwie przeprowadzonej kontroli. Jednocześnie, podkreślić należy, że podejmowanie działań naprawczych czy zaprzestanie naruszenia przepisów nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków stwierdzonych w chwili kontroli.

Ponadto, organ drugiej instancji wskazuje, iż cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej, a taką jest kara pieniężna nakładana na podstawie przepisów o zużytym sprzęcie, jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu ponoszącego przypisaną mu obiektywną odpowiedzialność za naruszenie ciężących na nim obowiązków. Nie ma znaczenia przy tym, czy naruszenie nastąpiło z winy umyślnej bądź nieumyślnej przedsiębiorcy. Samo udowodnienie faktu braku właściwej informacji wymaganej przepisami prawa jest

wystarczającą przesłanką do nałożenia kary pieniężnej. Tak więc, stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciążącego na nim obowiązku ustawowego, co w niniejszym przypadku miało miejsce, powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest sankcją administracyjną.

Strona skarżąca w swoim odwołaniu oraz w piśmie - uzupełnieniu do tegoż odwołania, podkreślała niejednokrotnie, że umieściła (uzupełniła) wymagane informacje w zakresie gospodarowania użytym sprzętem. Organ drugiej instancji zauważa jednak, że strona przedstawiła sprawę z nieco innej, bardziej korzystnej dla niej perspektywy, tzn. opisała czynności jakie podjęła dopiero po czasie, gdy stwierdzono u niej naruszenie prawa (akcentuje więc te działania które mają znaczenie drugorzędne w ocenie organu drugiej instancji). Oceniając całość zgromadzonego materiału ponownie należy podkreślić, że w trakcie kontroli prowadzonej w sklepie w Ostrowi Mazowieckiej stwierdzono brak informacji, odpowiedniej wywieszki informującej konsumentów o punktach zbierania użytego sprzętu, o czym wyraźnie poinformowano przedsiębiorcę w Protokole kontroli nr DO.8361.11.2022 (zob. karta nr 2, trzeci wiersz od góry): „(...) Stwierdzono, że w punkcie sprzedaży nie umieszczono w widocznym miejscu informacji o punktach zbierania użytego sprzętu, co narusza art. 39 pkt 2 ww. ustawy o użytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.”. Ponadto w protokole kontroli wyraźnie wskazano, że w trakcie kontroli wydano żądanie w zakresie niezwłocznego usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości oraz, że osoba upoważniona do reprezentowania przedsiębiorcy wykonała żądanie umieszczając brakujące informacje w miejscu widocznym dla klienta i w dniu 31 stycznia 2022 r. przesała pocztą elektroniczną fotografię zamieszczonej informacji.

Podmiot skarżący słusznie zauważył natomiast, że w art. 39 pkt 2 ustawy o użytym sprzęcie brak jest zapisu nakazującego przedsiębiorcy (będącego dystrybutorem sprzętu elektrycznego i/lub elektronicznego) podanie dokładnych adresów punktów zbierania użytego sprzętu. Ustawodawca wprawdzie literalnie nie wskazuje na konieczność wskazywania dokładnych adresów czy określonej liczby punktów zbierania zbędnego sprzętu, jednak należy przyjąć, że punkty zbierania użytego sprzętu - to określone miejsca, przedsiębiorstwa, zakłady, placówki, firmy itp., a więc podmioty gospodarcze zajmujące się odbieraniem sprzętu, które prowadzą daną działalność pod konkretnymi adresami - tj. miejscami, gdzie można oddać użyty sprzęt elektryczny. Oczywistym zatem dla organu jest, że intencją ustawodawcy było zobligowanie dystrybutorów do umieszczania informacji o konkretnych danych adresowych punktów zbiórki użytego sprzętu. Organ drugiej instancji stoi na stanowisku, że konsument powinien bowiem za każdym razem (w miejscu, gdzie nabywa sprzęt elektryczny lub elektroniczny) otrzymywać łatwo dostępną, widoczną i precyzyjną informację o konkretnych punktach, miejscach, adresach zbierania użytego sprzętu, a więc przedstawioną w taki sposób, by nie był zmuszony podejmować dodatkowych działań w celu ustalenia tych informacji (np. poszukiwać adresów punktów utylizacji na stronach urzędów gmin bądź stronach internetowych).



Przedsiębiorca w piśmie z dnia 4 maja 2022 r. (uzupełnieniu do odwołania) powołał się na kwestie poprzednich kontroli. Bezspornym jest, że organ przeprowadził u przedsiębiorcy dwie wcześniejsze kontrole w zakresie sprawdzenia przestrzegania ustawy o zużytym sprzęcie, tj. w placówce handlowej w Łochowie (kontrola prowadzona w dniu 07.07.2021 r.; Protokół kontroli nr DS.8361.107.2021) oraz w sklepie w Makowie Mazowieckim (kontrola prowadzona w dniu 17.08.2021 r.; Protokół kontroli nr DO.8361.152.2021). Jednak zauważyć należy, że kontrole te, chociaż dotyczyły tego samego zakresu kontroli zostały przeprowadzone w sposób zupełnie niezależny od siebie, w innym miejscu i czasie z udziałem innych przedstawicieli organu. Podkreślenia wymaga fakt, że w trakcie poprzednich kontroli, co jasno wynika z załączonych przez stronę kserokopii protokołów, nie stwierdzono naruszenia obowiązków informacyjnych, w tym art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie. Nie sposób zatem wiązać ustaleń z tamtych kontroli z ostatnio przeprowadzoną kontrolą. Niniejsze postępowanie jest prowadzone w związku z wniesionym odwołaniem strony od decyzji Mazowieckiego WIIH z dnia 6 kwietnia 2022 r. nr PO.53.ZSE.27.2022.KS, które dotyczy przypadku, gdzie stronie udowodniono okoliczność naruszenia art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie (podkreślenia Prezesa UOKiK). Należy mieć na względzie, że Strona nie wniosła żadnych uwag do Protokołu kontroli nr DO.8361.11.2022 opisującego ustalenia kontroli prowadzonej w sklepie w Ostrowi Mazowieckiej. Jak wskazano w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 27 lutego 2020 r. w sprawie sygn. VI SA/Wa 2107/19 (lex nr 3034073), protokół kontroli jako dokument urzędowy korzysta z wiarygodności zawartych w nim ustaleń. Dokument urzędowy stanowi podstawowy element materiału dowodowego w postępowaniu administracyjnym. Dokumenty urzędowe korzystają ze szczególnej mocy dowodowej, ponieważ stanowią dowód tego co zostało w nich urzędowo stwierdzone. Z dokumentem urzędowym związane jest domniemanie prawdziwości jego treści. Organ prowadzący postępowanie nie może wobec tego swobodnie oceniać ani kwestionować treści dokumentu urzędowego. Istota protokołu z kontroli wyraża się w tym, że dokument ten odzwierciedla i potwierdza istniejący w momencie kontroli stan faktyczny. W przedmiotowej sprawie Mazowiecki WIIH wydając zaskarżoną decyzję oparł się na Protokole kontroli (nr DO.8361.11.2022) i stanie faktycznym w nim przedstawionym, a kontrolowany przedsiębiorca w żaden sposób nie podważał jego treści. Tym samym ustalenia zawarte w protokole uznać należy za wiarygodne. Strona nie przedstawiła także żadnych dowodów pozwalających na podważenie wiarygodności Protokołu kontroli. Jak wskazał również Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi w wyroku z dnia 20 sierpnia 2019 r., sygn. II SA/Łd 485/19: *„Domniemanie zgodności z prawdą dokumentu urzędowego może być obalone wszelkimi środkami dowodowymi, jednakże strona, która zaprzecza prawdziwości dokumentu urzędowego, powinna tę okoliczność udowodnić.”*

Należy zauważyć, że podstawą wszczęcia i przeprowadzenia postępowania w przedmiotowej sprawie, a także podstawą nałożenia na stronę administracyjnej kary pieniężnej były ustalenia faktyczne poczynione u przedsiębiorcy w toku kontroli. Działania naprawcze poczynione przez stronę, tzn. uwidocznienie informacji o których mowa w art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie były działaniami następczymi podjętymi w wyniku ustaleń

kontroli, na wyraźne żądanie organu (po wydaniu żądania w zakresie niezwłocznego usunięcia nieprawidłowości), a nie poczynionymi przez nią z własnej inicjatywy.

Na marginesie należy zauważyć, że Mazowiecki WIIH w piśmie z dnia 10 maja 2022 r. (przekazującym dokumentację uzupełniającą do odwołania jaką złożyła strona) odnosząc się do argumentów Strony dotyczących ustaleń kontroli w innych placówkach stwierdził, iż: „(...) W toku jednej kontroli nie wykonano fotografii uwidocznionych informacji, natomiast z fotografii wykonanej podczas drugiej kontroli wynika, iż informacje tam zawarte nie są całkowicie tożsame z tymi, które przedsiębiorca uwidoczniał w toku kontroli sygn. DO.8361.11.2022, gdyż jest tam jedna dodatkowa strona.”

Przechodząc do wniosku strony o odstąpienie od wymierzenia kary (uchylenia decyzji), Prezes UOKiK stwierdza, że nie widzi podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary w kontekście art. 93 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie. Obowiązujące przepisy ustawy o zużytym sprzęcie przewidują możliwość od odstąpienia od zastosowania sankcji w sytuacji kiedy podmiot podlegający ukaraniu przedstawi organowi dowody i okoliczności wskazujące, że podmiot ten dochował należytej staranności i uczynił wszystko, czego można od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło lub że nie miał żadnego wpływu na powstanie naruszenia, a naruszenie to nastąpiło wskutek zdarzeń i okoliczności, których podmiot nie mógł przewidzieć. W takich przypadkach organ nie wszczyna postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej wobec tego podmiotu, a postępowanie wszczęte w tej sprawie umarza. Niemniej jednak, w niniejszym przypadku nie zaszły jakiegokolwiek przesłanki, o których mowa we wskazanym przepisie, pozwalające Mazowieckiemu WIIH na odstąpienie od wymierzenia kary. Przeprowadzona kontrola w sklepie w Ostrowi Mazowieckiej, wykazała bezsprzecznie, że doszło do naruszenia przepisu, o którym mowa w art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym. Fakt ten potwierdzają ustalenia kontroli zawarte w Protokole kontroli (nr akt kontroli: DO.8361.11.2022) podpisanym w dniu 10 lutego 2022 r. przez osobę upoważnioną do reprezentowania kontrolowanego przedsiębiorcy, bez wnoszenia uwag. Kontrolowany podmiot nie przedstawił także dowodów potwierdzających, że nie miał wpływu na zaistniałe naruszenie.

Mając na względzie powyższe należy przyjąć, że kontrolowany przedsiębiorca nie dochował należytej staranności i nie uczynił wszystkiego, czego można było od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło, w związku z czym Mazowiecki WIIH zasadnie nałożył karę za niewykonanie obowiązków, o których mowa w art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie.

Po przeanalizowaniu niniejszej sprawy, organ drugiej instancji informuje, że nie widzi również podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189 f § 1 pkt 1 Kpa. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona nie dopełniła istotnego obowiązku informacyjnego, nałożonego na nią w art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie, co nie pozwala uznać, że waga naruszenia prawa była *znikoma*. Zaznaczyć należy, że organ

oceniając aspekt związany ze znikomością naruszenia bierze pod uwagę nie tylko skalę naruszenia, ale również skutki naruszenia w odniesieniu do potencjalnych uczestników rynku, jakimi są konsumenci. W niniejszym przypadku konsumenci zostali pozbawieni wiedzy, dostępu do znaczących dla nich informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, przez co mogli w niewłaściwy sposób rozporządzać tym sprzętem, co z kolei prowadzi do wniosku, że realna ochrona konsumenta została w tej materii zachwiana (naruszono interesy konsumentów). Nie sposób więc przyznać racji stronie i stwierdzić, że naruszyła prawo w stopniu *znikomym*. Tym samym, przesłanka pierwsza nie została spełniona.

Za spełnioną można natomiast uznać przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia, ponieważ strona jeszcze w toku kontroli podjęła niemal natychmiastowe dobrowolne działania mające na celu usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości. Jednakże przesłanki powyższe muszą wystąpić łącznie, by organ mógł odstąpić od wymierzenia kary. Natomiast w niniejszym przypadku warunek kumulatywności tychże przesłanek nie został spełniony. Ponadto, organ drugiej instancji podkreśla, że fakt zaprzestania naruszania przepisów prawa nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków stwierdzonych w chwili kontroli.

Nie została również spełniona przesłanka zawarta w pkt 2 art. 189 f § 1 Kpa, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. W ocenie Prezesa UOKiK zastosowanie art. 189 f § 2 Kpa nie spełni celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna określona w przepisach ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

Mając powyższe na uwadze, w ocenie organu drugiej instancji brak jest podstaw do uchylecia zaskarżonej decyzji czy podstaw do ewentualnego odstąpienia od zastosowania sankcji i poprzestania jedynie na pouczeniu.

Odpowiadając na argument strony, w którym stwierdziła, że wymierzona kara jest *zbyt dotkliwa*, Prezes UOKiK informuje, że w myśl art. 67 a § 1 ustawy dnia 29 sierpnia 1997 r. - *Ordynacja podatkowa* (Dz. U. z 2021 r., poz. 1540 z późn. zm.), który zgodnie z odesłaniem wskazanym w art. 94 ustawy o zużytych sprzęcie, znajdzie zastosowanie w niniejszym przypadku, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

- 1) odroczyć termin płatności kary lub rozłożyć jej zapłatę na raty;
- 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji;
- 3) umorzyć w całości lub w części zaległości, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Niniejsze uprawnienie przysługuje stronie dopiero po uprawomocnieniu się niniejszej decyzji.

Organ drugiej instancji dodatkowo podkreśla, że kara pieniężna została ustalona przez Mazowieckiego WIIH na poziomie 5.000 zł, a więc jest to kwota możliwie najniższa, mieszcząca się w dolnej granicy przedziału kary przewidzianej w art. 92 pkt 5 ustawy o zużytych sprzęcie (od 5.000 zł do 500.000 zł).

Prezes UOKiK stwierdza, że Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej miał podstawy do nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 91 pkt 26 lit. c) ustawy o zużytych sprzęcie. Organ pierwszej instancji przy wymierzeniu kary wziął pod uwagę wszystkie okoliczności sprawy, uwzględnił kryteria wymiaru kary zawarte w art. 93 ust. 3 oraz okoliczności wskazane w art. 93 ust. 4 ustawy o zużytych sprzęcie, przesłanki zawarte w art. 189 f Kpa. Należy nadmienić, że sankcja w wysokości 5.000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) jest proporcjonalna wobec zaistniałego naruszenia.

Na podstawie zebranego materiału dowodowego, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, że podjęta przez Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej decyzja była prawidłowa. W konsekwencji, organ pierwszej instancji miał podstawy do wydania decyzji administracyjnej, na mocy której ww. przedsiębiorcy wymierzono karę pieniężną w wysokości 5.000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych). Tym samym, decyzja (nr PO.53.ZSE.27.2022.KS) Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 6 kwietnia 2022 r. (nr akt sprawy: DO.8361.11.2022) powinna pozostać w obrocie prawnym.

Stosownie do art. 93 ust. 6 i 7 o zużytych sprzęcie, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

**Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.**

**Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.**

#### Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę

należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.

2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
  - ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2021 r. poz. 1540, z późn. zm.).

Z up. Prezesa  
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

*Anna Janiszewska*  
*Zastępca Dyrektora*  
*Departamentu Inspekcji Handlowej*  
*/podpisano elektronicznie/*